

**ZARZĄDZENIE
MINISTRA ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH**

z dnia 20 grudnia 1948 r.

w sprawie opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa, wy-
dane w porozumieniu z Ministrami Administracji Publicznej,
Ziem Odzyskanych oraz Przemysłu i Handlu.

Na podstawie art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. Nr. 60 z r. 1933, poz. 454) w brzmieniu ustawy z dnia 1 marca 1938 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 132) zarządza się, co następuje:

A. Normy opłat

Opłaty za urzędowe badanie zwierząt rzeźnych i mięsa należy pobierać według następujących norm:

I. Za badanie przed ubojem i po uboju i sztuki:

1. W rzeźniach prowadzonych przez samorząd terytorialny według zarządzenia Ministrów Administracji Publicznej, Ziem Odzyskanych oraz Rolnictwa i Reform Rolnych z dn. 20 grudnia 1948 r. w sprawie taryf opłat rzeźnianych dla rzeźni prowadzonych przez samorząd terytorialny oraz ich przeznaczenia (Monitor Polski Nr. A-86, poz. 951).

2. W rzeźniach nieprowadzonych przez samorząd terytorialny a stanowiących osobny obwód badania:

bydło rogate powyżej 150 kg. żywej wagi	120 zł.
jałowizna od 75 do 150 " " " "	80 " "
cielę do 75 " " " "	30 " "
owca, koza	30 " "
świnia	120 " "
koń	160 " "

3. W rzeźniach i obwodach badania innych, aniżeli określone wyżej w punktach 1 i 2:

bydło rogate powyżej 75 kg. żywej wagi	od 400 zł.
cielę do 75 " " " "	300 " "
owca, koza	300 " "
świnia	400 " "
koń	500 " "

Opłaty te obejmują również koszty przejazdu i winny być takie same bez względu na to, czy badanie wykonuje lekarz weterynaryjny czy oglądacz.

4. Opłaty wymienione w p. 2 i 3 są pobierane w całości na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył odnośny organ urzędowego badania.

II. Za sprawdzanie i badanie mięsa przywozowego:

1. Za sprawdzanie badania mięsa, sprowadzonego do miejscowości, w których istnieje obowiązek sprawdzania w myśl rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Ref. Rol. z 3 listopada 1948 r. o obowiązku poddawania sprawdzaniu mięsa sprowadzonego do niektórych miejscowości (Dz. U. R. P. Nr. 53, poz. 424), łącznie z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania (sprawdzania) i robocizny — należy pobierać opłaty w następującej wysokości:

wołowina, bułacina i komina od 1 ćwiartki	40 zł.
cielęcina, baranina i kozina od 1 ćwiartki	20 " "
wieprzowina od połówki	80 " "
od kompletu podrobów — w wysokości opłaty od ćwiartki, od słoniny, sadła, otok i mięsa w mniejszych częściach, niż ćwiartki, oraz wedlin i innych przetworów mięsnych od 1 kg.	5 " "

2. Za ponowne badanie mięsa zbadanego przez oglądacza i sprowadzonego do miejscowości, posiadających rzeź-

nie publiczne, w których urzędowe badanie wykonują wyłącznie lekarze weterynaryjni, wraz z kosztami korzystania z urządzeń stacji badania i robocizny — należy pobierać opłaty o 100% wyższe, niż w dziale II—1.

Opłaty wymienione w p. 1 i 2 dotyczą mięsa, wędlin i innych przetworów mięsnych oznakowanych i dostarczanych na stacje sprawdzania (badania) przez posiadacza.

3. Za sprawdzanie względnie ponowne badanie mięsa oznakowanego wprawdzie, lecz wprowadzonego do obrotu z pominięciem obowiązku sprawdzania lub ponownego badania w miejscowościach, w których ten obowiązek istnieje, należy pobierać opłaty o 100% wyższe, niż podane w dziale II — 1 i 2.
4. Opłaty wymienione w p. 1, 2 i 3:

- a) w rzeźniach prowadzonych przez zarządy gminne uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, są pobierane w całości na rzecz danej rzeźni;
- b) w rzeźniach prowadzonych przez gminy nie uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, 20% pobranej opłaty przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania;
- c) w innych przypadkach całość opłat przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania.

III. Za badanie mięsa z uboju nielegalnego:

1. Za badanie mięsa nieoznakowanego (pochodzącego z uboju nielegalnego) należy pobierać następujące opłaty:

wołowina, bukacina i konina od 1 ćwiartki	800 zł.
cielećcina, baranina i kozina „ 1 „	400 „
wieprzowina od połówki	1600 „
od kompletu podrobów — w wysokości opłaty od ćwiartki, od słoniny, sadła, otok, mięsa ciętego, wędlin i innych przetworów mięsnych od 1 kg.	100 „

2. Opłaty powyższe:

- a) w rzeźniach prowadzonych przez zarządy gminne, uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, są pobierane w całości na rzecz danej rzeźni;
- b) w rzeźniach prowadzonych przez gminy, nie uprawnione do wyznaczania organów urzędowego badania, 50% pobranej opłaty przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania;
- c) w innych przypadkach całość opłat przypada na rzecz tego związku samorządowego, który wyznaczył organ urzędowego badania.

IV. Za badanie przy odwołaniach:

1. W przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia lub mięsa od oceny badania należy pobierać następujące opłaty:

- a) przy odwołaniu się od oceny oglądacza do lekarza weterynaryjnego — 200 zł. od sztuki,
- b) przy odwołaniu się od oceny lekarza weterynaryjnego do państwowego lekarza weterynarii — 450 zł. od sztuki.

Ponadto w obu przypadkach należy pobierać kwoty na pokrycie kosztów podróży, przysługujących w myśl przepisów o należnościach za podróże służbowe.

Opłaty powyższe należy pobierać tylko w przypadkach, gdy sprawdzanie lub ponowne badanie potwierdziły zakwestionowaną ocenę.

2. Normy podane w pkt. 1 stosuje się również w rzeźniach prowadzonych przez samorząd terytorialny, za czynności wyszczególnione w dz. II, III i IV.

V. Za badanie w godzinach poza urzędowych:

W dniе święteczne, a w rzeźniach określonych w dziale I p. 2 także i w godzinach poza urzędowych, należy pobierać opłaty:

1. za pierwsze dwie godziny o 50% wyższe,
2. za dalsze godziny o 100% wyższe.

B. Przeznaczenie opłat

Z opłat za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa winny być pokrywane:

I. Wydatki osobowe:

1. Wynagrodzenie organów urzędowego badania ze wszystkimi świadczeniami socjalnymi, jakie w zależności od charakteru stosunku służbowego danego organu ciąży na pracodawcy.

Należą tu również ewent. uposażenia emerytalne i inne zobowiązania, wynikające z tytułu istniejącego w

swoim czasie stosunku służbowego z osobami, które były zatrudnione jako organa urzędowego badania.

Wynagrodzenie to rozumie się za wszystkie czynności, związane z obowiązkami służbowymi organów urzędowego badania. Wynagrodzenie za inne czynności należące do zakresu administracji rzeźni należy wypłacać z wpływów za użycie rzeźni.

2. Należności lekarzy weterynaryjnych za badanie w przypadkach przekraczających zakres działania oglądaczy, oraz za sprawdzanie i ponowne badanie w przypadkach odwołania się posiadacza zwierzęcia.
3. Koszta podróży organów urzędowego badania oraz organów odwoławczych.
4. Wynagrodzenie i koszta podróży osób zatrudnionych w akcji zwalczania nielegalnego uboju oraz obrotu mięsem i przetworami mięsnymi.
5. Inne wydatki osobowe, na które zezwoli wojewoda za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

II. Wydatki rzeczowe:

1. Koszta nabycia, naprawy i utrzymania wszystkich narzędzi, przyrządów i innych przedmiotów potrzebnych do wykonywania badania (noże z pochwami i pasem, mikroskopy, sterylizatory do odkażania noży, trychinoskopy (aparaty projekcyjne), przyrządy do pobierania próbek, nożyczki, ściskacze (kompresoria), pinetki, szpikulce, zakraplacze, kwas octowy, ług potasowy, puszkę numerowaną do wkładania próbek do badania na włóśnie i t. p.).
2. Koszta nabycia ubrań roboczych dla organów badania pracujących w rzeźniach (buty nieprzemakalne, kombinzony, czapki, ciepłe okrycia do pracy w zimie i w chłodniach).
3. Koszta nabycia, naprawy i utrzymania w czystości ubrań ochronnych (płaszczy z materiału nadającego się do prania, fartuchy nieprzemakalne, gumowe, ceratowe lub impregnowane).
4. Koszta związane ze znakowaniem mięsa (pieczęcie, tusz).
5. Koszta nabycia dzienników badania i wszelkich druków potrzebnych do rejestrowania, zestawiania wyników badania, sporządzania wykazów uboju dla władz, oraz koszta nabycia świadectw na wywóz mięsa.
6. Koszta bakteriologicznego (laboratoryjnego) badania mięsa, łącznie z opakowaniem, presyjką, korespondencją i t. p.
7. Koszta postępowania z mięsem warunkowo zdawnym, mniej wartościowym i niezdatnym a w szczególności:
  - a) koszta urządzeń do unieszkodliwiania mięsa warunkowo zdawnego (sterylizatory kotły i inne aparaty do gotowania mięsa i wytapiania tłuszczu);
  - b) koszta budowy, urządzenia, utrzymania i prowadzenia taniej jatki;
  - c) koszta ewent. przewozu mięsa mniej wartościowego do sprzedaży w taniej jatce innej gminy lub w innym odpowiednim miejscu;
  - d) koszta związane z zajęciem i zamknięciem mniejszych części mięsa niezdatnego (zbiorniki, konfiskatory);
  - e) koszta związane z nieszkodliwym usuwaniem mięsa niezdatnego poza zakładami utylizacyjnymi (aparaty do zupełnego rozgotowywania mięsa w wodzie lub parze, urządzenia do spowodowania środkami chemicznymi zupełnego rozkładu mięsa i do spalania, place do zagrzebywania w ziemi (grzebówiska itp.).
8. Inne koszta rzeczowe, na które zezwoli wojewoda za zgodą Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

III. Przepisy części B. nie dotyczą rzeźni prowadzonych przez gminy, które same wyznaczają organa urzędowego badania.

Rzeźnie te pokrywają wydatki wymienione w niniejszej części z całości wpływów z tytułu opłat rzeźniarskich.

C. Księgowanie

Samorząd terytorialny, posiadający wpływy z opłat za badanie poza rzeźniami, utrzymywanymi przez siebie, winien wpływy te oraz wydatki z nich dokonywane księgować na oddzielnym koncie.

D. Przepisy końcowe

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1949 r.

MINISTER ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

J. Dab-Kocłot